

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 22/12/2021

Αριθμός απόφασης: 4599

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α2 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Ταχ. Δ/νση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604 553

E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)».

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης **03/09/2021** και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανή προσφυγή τουμε Α.Φ.Μ., κατοίκου Π. ΦΑΛΗΡΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ, οδός, κατά της υπ' αριθμόν/06-07-2021 απάντησης του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. επί της υπ' αριθμόν/18-06-2021 αίτησής του.

5. Την ως άνω αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ..

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Α2 τμήματος της Υπηρεσίας μας, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 03/09/2021 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής τουμε Α.Φ.Μ., η οποία υπεβλήθη **εμπρόθεσμα** και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Σύμφωνα τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, ο προσφεύγων κατείχε κατά το παρελθόν διοικητική θέση στην ήδη πτωχεύσασα εταιρεία με την επωνυμία, με Α.Φ.Μ.

Με την υπ' αριθμόν/2006 Ατομική Ειδοποίηση Ληξιπρόθεσμων χρεών του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΒΕ ΑΘΗΝΩΝ κλήθηκε να καταβάλει το συνολικό ποσό των 118.557,79 € ως αλληλεγγύως υπεύθυνος για τα χρέη της ανωτέρω εταιρείας.

Κατά της ανωτέρω ατομικής ειδοποίησης άσκησε την από 15/12/2006 ανακοπή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία έγινε δεκτή με την υπ' αριθμόν/2010 απόφαση. Το Ελληνικό Δημόσιο άσκησε έφεση κατά της εν λόγω απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, η οποία απορρίφθηκε με την υπ' αριθμόν/2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Το Ελληνικό Δημόσιο άσκησε αίτηση αναίρεσης της εν λόγω απόφασης του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, η οποία με τη σειρά της απορρίφθηκε από το Συμβούλιο της Επικρατείας, με την υπ' αριθμόν/2017 απόφασή του. Με την εν λόγω απόφαση το ΣτΕ έκρινε ότι ο προσφεύγων δεν τυγχάνει αλληλεγγύως υπεύθυνος για τα χρέη της ανωτέρω εταιρείας, για το λόγο ότι αυτά είχαν ανακύψει στα πλαίσια περαίωσης κατ' εφαρμογή των υπ' αριθμόν 1105134/9050/0009/ΠΟΛ1227/3-10-1989 και 1049691/3184/0009Α/ΠΟΛ1099/27-4-1994 αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών, οι οποίες έχουν κριθεί ανίσχυρες με τις υπ' αριθμόν/2005 και/2005 αποφάσεις της Ολομελείας του ιδίου, ως εκδοθείσες χωρίς νόμιμη εξουσιοδότηση.

Ωστόσο, ο προσφεύγων, κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας με το Ελληνικό Δημόσιο, κατέβαλε το ποσό των 35.155,40 € σε τρεις (3) δόσεις, εντός των ετών 2008 και 2009.

Δεδομένων των ανωτέρω, ο προσφεύγων υπέβαλε ενώπιον του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. την υπ' αριθμόν/23-09-2020 αίτηση, με την οποία αιτήθηκε την έντοκη επιστροφή του ποσού των 35.155,40 €.

Το Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., ανταποκρίθηκε αρχικά μέσω του υπ' αριθμόν/27-10-2020 εγγράφου του, με το οποίο ζητούσε από τον προσφεύγοντα την προσκόμιση πρόσθετων στοιχείων και στη συνέχεια, μέσω του υπ' αριθμόν/19-03-2021 εγγράφου του, με το οποίο γνωστοποίησε στον προσφεύγοντα την απόρριψη της αίτησή του.

Σύμφωνα με την ανωτέρω απορριπτική απάντηση του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., ο λόγος για τον οποίο απερρίφθη η αίτηση του προσφεύγοντος, δε σχετίζεται με την αλληλέγγυα ευθύνη του για τα χρέη της εταιρείας λόγω της ιδιότητάς του ως κάτοχος διοικητικής θέσης σε αυτήν (η οποία άλλωστε κρίθηκε οριστικά με την ΣτΕ 1123/2017), αλλά με την ιδιότητά του ως εξ αδιαθέτου κληρονόμος της θανούσας μητέρας του, με Α.Φ.Μ., η οποία κατείχε την ιδιότητα της Προέδρου και Διευθύνουσας Συμβούλου της ανωτέρω εταιρείας.

Ο προσφεύγων στη συνέχεια, υπέβαλε ενώπιον του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. το υπ' αριθμόν/18-06-2021 έγγραφο, με το οποίο, αναφερόμενος στην ανωτέρω απορριπτική απάντηση, ισχυρίστηκε ότι η αιτιολογία αυτής τυγχάνει παράνομη για τους εξής λόγους:

1. Ουδέποτε δημιουργήθηκε ίδια φορολογική υποχρέωση της μητέρας του για τα χρέη της εταιρείας, δεδομένου ότι ουδέποτε εκδόθηκε σε βάρος της ατομική ειδοποίηση χρεών και συνεπώς, ουδέποτε και ο ίδιος κατέστη κληρονόμος του σχετικού χρέους.
2. Δεδομένου ότι οι υπ' αριθμόν 1105134/9050/0009/ΠΟΛ1227/3-10-1989 και 1049691/3184/0009Α/ΠΟΛ1099/27-4-1994 αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, έχουν κριθεί ανίσχυρες με τις υπ' αριθμόν/2005 και/2005 αποφάσεις της Ολομελείας του ΣτΕ, ούτε και η μητέρα του κατέστη αλληλεγγύως υπεύθυνη για τα επίμαχα χρέη.
3. Δεδομένου ότι έχει παρέλθει σχεδόν εικοσαετία από τον θάνατο της μητέρας του και τουλάχιστον 25ετία από τη βεβαίωση των επίμαχων χρεών, όλες οι σχετικές απαιτήσεις του Δημοσίου έχουν υποπέσει σε παραγραφή,

ενώ παράλληλα, επανέλαβε το αίτημά του για επιστροφή του ποσού των 35.155,40 €.

Το Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., ανταποκρίθηκε μέσω του υπ' αριθμόν/06-07-2021 εγγράφου του όπου αναφέρεται ότι: «Σε απάντηση της υπ' αριθ. πρωτ./18-06-2021 αιτήσεώς σας, καθώς και αυτή έχει το ίδιο περιεχόμενο με την από 17-09-2020 και με αριθ. πρωτ. 23-09-2020 αίτησή σας, σας παραπέμπουμε στην υπ' αριθ. πρωτ./19-03-2021 απαντητική επιστολή της Υπηρεσίας μας επί της τελευταίας».

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, προσβάλλει την ως άνω υπ' αριθμόν/06-07-2021 απάντηση του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., αιτούμενος την επιστροφή του καταβληθέντος ποσού των 35.155,40 €, επαναλαμβάνοντας τους ισχυρισμούς που είχε συμπεριλάβει στο υπ' αριθμόν/18-06-2021 έγγραφό του.

Επειδή η παρ. 1 του άρθρου 63 του Ν. 4174/2013 (Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας) ορίζει ότι: «1.Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης.....».

Επειδή σύμφωνα με την παρ. 1&2 του άρθρου 1 της ΠΟΛ 1064/12-04-2017 Απόφαση του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β 1440/27.04.2017): «1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί πράξεις, ρητές ή σιωπηρές, που εκδίδονται ή συντελούνται από 1/1/2014 και εφεξής σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (άρθρο 2 ν. 4174/2013) οφείλει, πριν από την προσφυγή του στη Διοικητική Δικαιοσύνη, να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων με αίτημα επανεξέτασης στο πλαίσιο της ειδικής διοικητικής διαδικασίας, με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο β' εδ. της παρ. 1 του άρθρου 35 και στο στ' εδ. της παρ. 1 του άρθρου 63 του Κ.Φ.Δ. 2. Η άσκηση οποιασδήποτε άλλης διοικητικής προσφυγής κατά των υποκειμένων στην ενδικοφανή προσφυγή πράξεων των φορολογικών αρχών, είναι απαράδεκτη».

Επειδή σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 73 του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν.δ. 356/1974): «η προ της ενάρξεως της εκτελέσεως ανακοπή του οφειλέτου ασκείται: α) κατά της εκδοθείσας ατομικής ειδοποίησεως, β) κατά του εκδοθέντος και μη εκτελεσθέντος εντάλματος προσωπικής κρατήσεως και, γ) κατά του νόμιμου τίτλου, εκδικάζεται δε υπό των καθ' ύλην αρμοδίων δικαστηρίων κατά τας διατάξεις των άρθρων 583-585 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας».

Επειδή σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 217 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας «Ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά: α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, β) της κατασχετήριας έκθεσης, γ) του προγράμματος πλειστηριασμού, δ) της έκθεσης πλειστηριασμού και ε) του πίνακα κατάταξης».

Επειδή από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, συνάγεται σαφώς ότι σκοπός της θέσπισης της διαδικασίας της ενδικοφανούς προσφυγής είναι μεταξύ άλλων η λειτουργία ενός σταδίου προελέγχου για εκείνες τις υποθέσεις που πρόκειται να εισαχθούν ενώπιον της δικαιοσύνης με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής, κατά συνέπεια, στο πεδίο εφαρμογής της ενδικοφανούς προσφυγής υπάγονται οι πράξεις, οι οποίες με βάση το προϊσχύον καθεστώς προσβάλλονταν απευθείας στα δικαστήρια με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής (άρθρο 63 επ. Κ.Δ.Δ.).

Επειδή εξάλλου, η δυνατότητα άσκησης προσφυγής αφορά σε πράξεις, εκ των οποίων απορρέουν διαφορές ουσίας που αναφύονται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών (π.χ. πράξη καταλογισμού φόρου ή προστίμου) και όχι σε πράξεις που εκδίδονται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης, κατά των οποίων προβλέπεται η άσκηση ανακοπής προς επίλυση διαφορών αναφεόμενων στο στάδιο της είσπραξης των βαρών αυτών (πρβλ. ΣτΕ 2864/1996, 3354/1991).

Επειδή στην εξεταζόμενη υπόθεση, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι απαράδεκτως υποβάλλεται στην Υπηρεσία μας ενδικοφανής προσφυγή κατά της υπ' αριθμόν/06-07-2021 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., επειδή η εκ τούτης αναφερόμενη διαφορά ανάγεται στο στάδιο της διοικητικής εκτέλεσης (βλ. Σ.Τ.Ε. 2999/2013, 1566/2012) οπότε είναι δυνατή μόνο η άσκηση ανακοπής σύμφωνα με τα άρθρα 217 επόμενα του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.) και 73 του Κ.Ε.Δ.Ε.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης **03/09/2021** και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής τουμε Α.Φ.Μ., ως **απαράδεκτης**.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.